

γνωρίζεται ἕκτοτε κάλλιον ὑπὸ τοῦ κόσμου. Τὰ θαυμάσια αὐτῆς ὡς καὶ ἡ σοφία τῶν γυμνοσοφιστῶν τῆς ἐξήγειρον τὴν ἐπιληξίν τῶν Ἑλλήνων. Εἶς ἐκ τῶν σοφῶν τούτων, Σφίνης καλούμενος, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Καλανός (Kalyanas, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ καλός) ὀνομαζόμενος ὡς ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ χαιρετισμοῦ αὐτοῦ οὐ τοὺς πάντας ὑπεδέχετο, ἠκολούθησε τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ τῆς Ἰνδικῆς, ἅμα δ' ὡς ἀφίκετο εἰς τὴν Σουσιάνην, ἐξέπληξε μεγάλως τοὺς Ἕλληνας ῥιφθεις ἐκουσίως εἰς τὴν πυρὰν κατὰ τὴν συνθήειαν τῆς πατρίδος του. Πλείστας μὲν ὑπερβολικῶς διηγῆσαι διηγοῦνται οἱ Ἕλληνες περὶ τῆς χώρας ταύτης τῶν θαυμάτων, ἀλλ' οὐχ ἦτον πλείστα ἀληθῆ πράγματα ἐξέλαβον ὡς ὑπερβολάς, καθότι ἡ πραγματικότης προσήγγιζε λίαν πρὸς τὸ θαυμάσιον.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ κατακτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μέρος τῆς Ἰνδικῆς διηρεῖτο, ὡς εἶδομεν, εἰς δύο βασιλείαις ἐξαρτώμενα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ νικητοῦ, τὸ τοῦ Ἀβιζαρές καὶ τὸ τοῦ Πόρου, δύο Μακεδονικῆς στραπειᾶς τὴν τοῦ Φιλίππου πρὸς Βορρᾶν καὶ τὴν τοῦ Πίθωνος πρὸς Δυσμάς, οἵτινες ἔλαβον ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν τὰς ἀποικίας καὶ τὰς φρουράς τῆς ἐγκαταληφθείσας ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ καὶ τέλος τὸ βασίλειον τοῦ Ταξίλα, ὑπερ ὑπέκειτο εἰς τὴν στραπειᾶν τοῦ Φιλίππου.

Ἄμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἤρξαντο ἀμέσως κινήσεις ἐναντίον τῆς ξένης δεσποτείας, καθότι, ὡς διηγεῖται, αὐτὸς ὁ Νέσρχος, ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἰνδῶν ἠνάγκασε τὸν ἄλλον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν Παττάλαν πρὸς τῆς ὀρισμένης ἀπογῆς τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, ἀλλ' αἱ κινήσεις αὗται φαίνονται ὅτι κατεστάλησαν εὐκόλως ὑπὸ τοῦ στρατοῦ Πίθωνος. Ὁ Ἀλέξανδρος πρὶν ἢ σθίσις εἶτι εἰς τὴν Καραμανίαν ἔμαθε τὴν ἀναστασίαν τοῦ στρατοῦ Φιλίππου ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, κατασφραγέντων ὅμως πάραυτα ὑπὸ τῆς Μακεδονικῆς φρουρᾶς. Μετὰ τὸ γεγονός τοῦτο, ὁ μὲν Εὐδήμος ἀντικατέστησε τὸν Φίλιππον, ὁ δὲ Ταξίλας ἀνηγορεύθη στρατάρχης τῶν ἰδίων αὐτοῦ